

3.2.16 - Tendències de futur I

El turisme ha evolucionat molt ràpidament a l'Estat espanyol des dels anys 60.

Creixement desordenat i desequilibri

En primer lloc, l'arribada massiva de turistes dirigits a les zones del litoral (sol i platja) ens va agafar sense capacitat ni voluntat de planificació. Hi va haver, així, el creixement d'aquest sector, però **d'una forma totalment desordenada i amb profunds desequilibris**. A finals dels 70, aquests desequilibris van arribar a posar en perill la subsistència de l'activitat turística en algunes zones d'alta densitat turística.

3.2.17 - Tendències de futur II

Diversificació d'ofertes

Després, la necessitat de donar serveis a la població, de mirar per la sostenibilitat del territori i del propi producte turístic, ens ha portat a **diversificar** les ofertes i fer-les més **compatibles** amb els territoris.

Durant quatre dècades, la modalitat turística per excel·lència ha estat la de sol i platja, seguida de l'esquí, en un segon terme, molt llunyà. Però en els darrers temps, les successives crisis dels sectors econòmics importants (agricultura, indústria tèxtil, elèctrica i d'extracció, etc.) i l'aparició d'una demanda turística interessada en productes turístics situats a l'interior, han fet que aquestes poblacions vegin el **turisme rural, d'interior, de muntanya, etc., com a una alternativa econòmica complementària als sectors en crisi.**

En aquests moments, ens trobem davant la necessitat de mantenir, conservar i diversificar el turisme tradicional de platja i **afegir, als objectius, nous territoris** amb necessitats d'alternatives econòmiques i/o que vulguin rendibilitzar recursos inexplorats.